

Z A P I S N I K
sa glavne rasprave kod Županijskog suda u Splitu
od 26. 10. 2005.

Nazočni od suda:

Spomenka Tonković
(Predsjednik vijeća-sudac)
mr. sc. Damir Primorac
Ljiljana Stipišić
(članovi vijeća-suci)
Jelena Parać
(zapisničar)

Kazneni predmet

Tužitelj: ŽDO SPLIT
Optuženik: Tomislav Duić i dr.
Zbog.k.djela iz čl. 120 st. 1 OKZRH

Broj: K-DO- 131/01

Predsjednik vijeća otvara zasjedanje u 9,00 sati i objavljuje predmet glavne rasprave i sastav vijeća.

Utvrđuje se da su pristupili:

1. Tužitelj: zamjenik Michelle Sqićimarro
2. Oštećenik: pun. ošt. Nenada Kneževića odv. Luka Šušak iz Zagreba
3. Optuženici: Tonči Vrkić, Davor Banić, Ante Gudić, Anđelko Botić
4. Branitelji: Drago Cvitanović, Slobodan Mikulić, Željko Ostoja, Željko Gulišija, Vinko Ljubičić, Ankica Luetić, Joško Čeh, Rene Laura odvjetnici iz Splita
5. Vještak:
6. Svjedoci:

Utvrđuje se da su pristupile stranke te da su ispunjeni svi zakonski uvjeti za nastavak glavne rasprave.

Nastavlja se sa izvođenjem dokaznog postupka te se poziva svjedok Dragomir Miljković.

SVJEDOK: DRAGOMIR MILJKOVIĆ podaci kao na listu 1288 spisa, identitet svjedoka provjeren uvidom u njegovu ličnu kartu koju je prezentirao sudskom vijeću na uvid, a koja mu se odmah vraća, nesrodan sa optuženima, upozoren na dužnost kazivanja istine po čl. 324 i čl. 236 ZKP-a upitan iskazuje:

Kada mi stavljate na znanje da se ovaj kazneni postupak vodi protiv osoba koje ste imenovali zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, a vezano za događanja u VIC Lora 1992. god. mogu reći da sam jedan od tih civila i ja. Ja sam detaljno sve o tome kazao što se događalo i pozivam se na izjavu koju sam dao i koju vi imate pa bih danas ja želio da vi meni postavljate određena pitanja.

Utvrđuje se da na pitanje tužitelja kako je i pod kojim okolnostima 1992. uopće došao u VIC u Loru, svjedok iskazuje gotovo identično kao na zapisniku pred I Općinskim sudom u Beogradu od 19. veljače 2002. gdje je detaljno navodio kako je radio u lokalu „Stefanel“, kako je imao određene kontakte sa vojnom policijom i posebno sa osobama koje je spominjao u iskazu kao Sevića, Jadrijevića, Dolića, a također i predsjednika tadašnjeg Vojnog suda te o okolnostima pod kojima je ipak predao ključ svoga stana nakon čega je Sevićevim kolima bio odvezen u Loru.

Na daljnje pitanje tužitelja što se događalo u VIC Lora svjedok praktično ponavlja kompletan sadržaj zapisnika o ranijem saslušavanju od 19. veljače 2002. te dodaje ja sam sobom donio svu dokumentaciju koja je prikupljena povodom onog suđenja koje je protiv mene provedeno gdje sam pravomoćno oslobođen, a iz koje dokumentacije se vidi i kakve sam ozljede sve imao. To ranije nisam dao sudu, ali sam ovaj put to donio za slučaj da su to treba. Napominjem i to da mi je poznato da nisam bio evidentiran kao zatvorenik u zatvoru u Lori onih pet dana. Što se tiče mog boravka na Bilicama gdje sam vidio spomenute Bulovića, Šuška, onog Branka te Kojića mogu reći da su ti ljudi također govorili o tome da su optuženi za neko kazneno djelo, a svi su se nadali tome da će uslijediti neka razmjena. Samo je Branko bio nešto više optimističan pa mi je govorio da se ne bojim ništa, ali je činjenica da kada sam došao na Bilice i vidio te ljude kako izgledaju i oni vidjevši mene onako isprebijanog doslovno smo se plašili jednih drugih. Kao što vam je poznato svi ti ljudi su kasnije pušteni jer su obuhvaćeni abolicijom.

Na pitanje tužitelja jesu li te osobe koje je vidio na Bilicama bile u Lori svjedok izjavljuje kako je iz pričanja tih osoba čuo da su bili u Lori. Sjeća se da su te osobe spominjale Vukovarca Duića, a isto tako govorili su o tome da je Bulovićev brat i to Gojko Bulović u Lori bio ubijen. To su govorili. Misli da su spominjali i Kneževića ali nije siguran. O Duiću su pričali da je opasan i da je tukao i da je bio šef tog zatvora.

Na pitanje tužitelja je li poznaje nekog od okrivljenih svjedok izjavljuje da poznaje Bajić Miljenka i to kao građanina, kao civila, a ne poznaje ga drugačije odnosno samo je znao da radi u vojnoj policiji. Jednom prigodom Bajić ga je vidio u Lori. Samo ga je pogledao i pitao što je to Drago na što mu je on odgovorio „evo vidiš“.

Na traženje tužitelja da se svjedok očituje je li poznaje nekog od okrivljenika svjedok se okreće prema okrivljenicima te nakon što ih promatra izjavljuje ne, ne samo što ih ne poznajem nego mogu pouzdano reći da nikoga od ovih ljudi ja nisam vidio niti u prolazu. Isto tako nisam vidio niti Duića.

Na pitanje punomoćnika oštećenog Kneževića svjedok izjavljuje: za vrijeme onih pet dana u Lori ja nisam bio izlazio na šetnju. Nitko me nije vodio u šetnju, na razmjenu su me vodili dva puta.

Na pitanje branitelja okrivljenog Bajića je li onaj Sulejmanović kojega je spominjao osoba nadimkom Sule svjedok izjavljuje: Sulejmanović Zoran je osoba koju sam ja od ranije znao kao mladića i mogu reći da je bio dosta problematična osoba. On je taj Sule. Njega sam i prepoznao. On je svuda bio. On je imao brata

imenom Zlatko i taj je bio stražar. Uostalom nisam siguran da je stražar, ali mislim daje bio u policiji. On se povremeno pojavljivao i pomalo zezao ali nisam na njega mislio kada sam govorio o Suli nego o Zoranu Sulejmanoviću.

Na pitanje branitelja okrivljenog Gudića kada je ušao u zatvor u Loru i kojeg je dana izašao iz zatvora svjedok izjavljuje: imate sve tamo zapisano u mojoj izjavi, a ja mislim da je dan ulaska u zatvor bio 21. 08. 1992. Tamo samo ostao tih pet dana pa mislim da je datum izlaska bio 24. ili 25. 08. 1992. tj. kada su me predali istražnom sucu.

Braniteljica okrivljenog Botića predlaže da sud pregleda presudu na koju se poziva svjedok Miljković u dokazne svrhe, a sve u cilju utvrđivanja činjenice statusa svjedoka.

Na pitanje okrivljenog Botića svjedoku je li mu poznato je li Zvezdan Sević srpske nacionalnosti svjedok izjavljuje kako Zvezdana Sevića poznaje kao svog susjeda jer je Sević živio na broju 28, a on na broju 30 u ulici Ruđera Boškovića te mu je poznato da je Sević porijeklom iz Bosne, te da mu je otac srpske nacionalnosti iz Bosne, majka mu je Hrvatica iz Rogoznice. Oni su bili doselili iz Sarajeva.

Vijeće donosi:

r j e š e n j e

Prihvća se prijedlog obrane pa se pregledava osobna dokumentacija svjedoka koju ovaj prezentira sudu. Pregledava se rješenje o dodjeli stana od 09. 11. 1979, zatim presuda vojnog suda u Splitu broj K- 540/92 od 19. srpnja 1993. u prilogu koje je i rješenje vojnog suda o određivanju pritvora, preslika sudskog ročišta na kojem je pritvor ukinut, te specijalistički nalazi vezano za zdravstveno stanje svjedoka.

Prisutni svjedok izjavljuje kako svu dokumentaciju predaje sudu u sudski spis kao dokazni materijal.

Na dodatno pitanje punomoćnika oštećenog Kneževića je li još neki put bio u zatvoru u Loru svjedok potvrđuje da je bio i drugi put i to 04. studenog 1992., a nakon toga je uslijedila razmjena.

Utvrđuje se da daljnjih pitanja svjedoku nema pa se otpušta iz sudnice.

Braniteljica okrivljenog Bungura prigovora istinitosti iskaza svjedoka stoga jer je iz podataka spisa prilikom saslušanje svjedoka Zvezdana Sevića str. 640 i 1572 ovog spisa te na ročištu glavne rasprave pred ovim sudom razvidno kako je svjedok bio opravdano sumnjiv za kazneno djelo terorizma, te da je postupak vojne policije u odnosu na ovu sumnju bio opravdan.

Poziva se svjedok Goran Pantić.

SVJEDOK: GORAN PANTIĆ ostali podaci kao na listu 1309 spisa, identitet svjedoka provjeren uvidom u njegovu ličnu kartu koju prezentira sudskom vijeću, nesrodan sa okrivljenicima, upozoren na dužnost kazivanja istine po čl. 324 i čl. 236 ZKP-a upitan iskazuje:

Kao što vjerojatno znate ja sam kao pilot bivše JNA bio oboren na području Čapljine u 04. mjesecu 1992. god. nakon čega sam bio najprije bio odveden u Metković, a zatim u Split u Loru. Sa mnom tu prvu noć u istoj ćeliji bio je i pilot Nikola Đerfi. Mogu reći da nas tu prvu noć nitko nije dirao. Sutra dan smo bili prebačeni u blok C gdje nije bilo nikakvih kreveta nego smo spavali na golom podu. Prisjećam se da se Nikola žalio na kičmu jer je bio povrijeđen. Tu ozljedu je dobio pri iskakanju kao pilot. Povodom te povrede i njegovih pritužbi na kičmu odvezen je u bolnicu nakon čega je opet vraćen. Nakon toga rekao bih da su počela prebijanja od strane stražara već tu večer. Stražare tada još nisam poznavao ali mogu potvrditi da su se torture nastavljale iz dana u dan. Nisam bio tučen jedino onih 19 dana koje sam proveo u KBC Firule nakon što sam 01. 05. 1992. bio dobro pretučen. Nakontih 19 dana vraćen sam u Loru te su se torture nastavile. Mogu reći da su stražari imali dosta ideja jer su nas mučili na razne načine. Mučili su nas strujom to je već poznato, batinali su nas bejzbol palicama, prisiljavali da trčimo u zatvorskom krugu te da se prislonimo uz zid da bi oni stimulirali streljanje. Svega je tu bilo. Ja lično prebijan sam vrlo često i intezivno. Između ostalog sjećam se da je bilo vezivanja liscama za cijevi radijatora nakon čega bi uslijedilo prebijanje. O verbalnom vrijeđanju mislim da je suvišno govoriti.

Mogu reći i to da nije bilo nekog redoslijeda u vezi tog batinjanja jer bi u zatvor znali dolaziti i neki drugi sa strane pa i ne znajući da smo već prebijeni te osobe bi nas nastavile tući. Od takvih osoba mogu reći da je često dolazio Giljanović, a još neki također pored njega. Nekih pojedinosti konkretnih ovog trenutka ne mogu se sjetiti pa ako imate nekih pitanja izvolite voljan sam odgovoriti.

Na pitanje tužitelja svjedok izjavljuje:

Ja sam u zatvor u Loru došao negdje 25. 04. 1992. i tu sam boravio do 12. 08. te godine kada sam bio odvezen u Kerestinac u razmjenu.

Što se tiče imena pojedinih stražara u Lori ja u početku stvarno nisam znao nikoga nego sam s vremenom to saznao. Uostalom u zatvoru je bio spisak dežurnih stražara pa je i to jedan od načina na koji sam saznao njihova imena. Konkretno sjećam se Tome Duića, Tonča Vrkića, Ante Gudića, Anđelka Botića, Emilija Bungura, Tonča Rogošića, Pribudić Joška te Zoran ili Zlatko Sulejmanović nisam baš siguran u ime. Također se sjećam Davora i Damira Perišića.

Za Tomu Duića mogu kazati da je bio posebno opasan, kolovođa. On je učestvovao u najvećem dijelu maltretiranja i mučenja zatvorenika u Lori time da je na svom stolu imao potencijometar tako da bi mogao regulirati struju i pojačavati voltažu ili smanjivati prema volji kada je primjenjivao mučenje strujom. On je bio srednje visine tamne kose, tamnog tena i kratko ošišan.

Tonči Vrkić je bio u ulozi zamjenika, također je učestvovao u prebijanjima i maltretiranjima. On je bio prosjede kose, visok. Boju očiju mu ne znam. Kada ovo govorim ja sve govorim iz mog ličnog iskustva.

Za Emilija Bungura mogu reći da se isticao po grubostima i da je to činio kad god je bio u smjeni. Mene je lično tukao i gazio mi čizmama prste.

Ante Gudić nekad je bio čak gori i žešći od Tome Duića. Za njega bih rekao da je bio krupan, jači čovjek, da je imao svijetle brkove.

Anđelko Botić je bio u istoj ekipi sa Antom Gudićem i Emilijom Bungurom. Bili su u istoj postavi. Bili su strah i trepet kada je bila njihova smjena. Jednom prigodom išli su u blok C. Nakon toga Anđelko mi je dao da operem njegovu palicu jer sam ja išao čistiti WC. Za vrijeme dok su oni bili u bloku C čuli su se krici i jauci, a vratili su se vrlo znojavi kao da su nešto teško fizički radili. Koliko se sjećam Anđelko Botić je bio oniži crn. Isto tako tamnije puti.

Kada me pitate kako je izgledao Emilio Bungur rekao bih da je bio srednje visine, krupan, jak i da je imao svijetle brkove.

Upitan po predsjednici vijeća je lito znači da su i Gudić i Bungur imali svjetle brkove svjedok izjavljuje ne Gudić nije imao brkove. Ja sam opisao Bungura kada sam govorio da osoba ima svijetle brkove.

Ante Gudić je bio najviši od stražara. Bio je sasvim normalnog izgleda. Bio je jak kao i ostali, ali je svakako bih najvisočiji.

Na upit tko ga je to tako žestoko prebio 01. 05. 1992. svjedok izjavljuje da tada još nikoga nije znao tako da ni danas ne može ništa konkretnije kazati tko je učestvovao u tome. Svakako to je bilo jedne večeri kada su se bili uputili prema Zagrebu, a u toku istog dana i vratili natrag u Split.

Na upit je li bio registriran od MCK svjedok izjavljuje: nisam odmah nego nakon nekoliko dana. Dok sam bio u bloku C nisam bio registriran, a kada sam se bio požalio predstavnicima MCK-a na tretman u zatvoru bio sam nakon toga odveden u jednu sobu gdje sam vezanih očiju bio tučen. Znam da je u tome sudjelovao Tomo Duić. Pored njega bilo je još nekih osoba ali ne znam koje su to bile. Po tome da je Tomo Duić bio među njima znam po njegovu glasu koji sam prepoznao. U onom bloku C ja sam proveo oko mjesec dana, a prije toga bio sam u jednom drugom bloku, mislim da je to bio blok A. Sa mnom u ćeliji bili su u početku spomenuti Đerfi te Luka Adžić koji je također bio strahovito tučen. Povremeno su u našu ćeliju ubacivali i druge vojnike tako da su se mijenjali. Jedno vrijeme sa nama je bila i grupa Trebinjaca. Ja nisam vidio zarobljenike u bloku C, ali sam ih sasvim sigurno čuo. Iz tog odjela čuli su se njihovi jauci kada su ih bili. Nije mi poznato jesu li osobe zatvorene u bloku C izlazile u šetnju, a što se tiče ovih drugih zatvorenika među kojima sam bio i ja mi smo mogli povremeno izlaziti u šetnju u dvorište. Tada bi mogli otići zapaliti cigaretu, otići do WC-a ili slično. U posljednjem periodu se izlazilo češće u šetnju. Na upit tužitelja je li bilo kakvim smrtnih slučajeva za vrijeme njegovog boravka u Lori svjedok izjavljuje znam za Nenada Kneževića i Bulovića, a mislim da je jedan smrtni slučaj bio i u vezi jednog momka iz Kragujevca za kojega

se čulo kako iz svoje ćelije jauče i kuka, a kojega kasnije jednostavno više nije bilo. Nisam siguran što se sa njim dogodilo.

Na upit što je bilo sa one druge dvije osobe Bulovićem i Kneževićem svjedok izjavljuje:

Sjećam se da sam u to vrijeme bio u bloku C. Tada je i Knežević bio u istom bloku i u istoj ćeliji i pričao je kako ima kćerku koja se bavila košarkom. Govorio je da već 20 godina živi u Splitu. Sjećam se također da su nas sve bili izveli na krug i da je Knežević tu bio, a također i Bulović koji je sjedio na stepeništu. U stvari on je tu ležao dok su Kneževića odveli. Čuli su se neki pucnji. Svi su poskakali i nas uveli u ćelije. Onih pucnjeva je bilo više iz različitih pravaca. Možda ih je bilo pet ili šest. Za Kneževića sam čuo da je pokušao bjekstvo. To sam čuo od Slavka Žarkovića.

Nakon što smo svi bili vraćeni u ćelije i nakon što je prestala pucnjava Knežević je bio donesen u zatvorski krug i tu ostavljen dok je Bulović i dalje ležao glavnom okrenutoj prema zemlji. Čuli su se udarci koji su dopirali do nas. Ja sam se usudio proviriti kroz prozor naše ćelije pa sam vidio da trojica stražara tuku Kneževića po cijelom tijelu. Bili su to Bungur, Gudić i Botić. Sjećam se kako je Bungur govorio baš si u mojoj smjeni riješio da bježiš. Ne znam što je dalje bilo. Derfi me je praktično spustio dolje bojeći se toga što ja gledam kroz prozor. Inače ono što se zbivalo vani potrajalo je. Čuli su se jauci i krici ali ja ne znam što se dalje točno događalo. Osim ove trojice stražara koje sam vidio ja sam poslije čuo još tri ili četiri različita glasa. Pretpostavljam da je još netko došao na mjesto događaja ali ne znam tko. Za Bulovića uopće ne znam što se dogodilo. Zadnji put sam ga vidio kada je ležao glavom prema zemlji.

Na traženje tužitelja da se svjedok okrene prema okrivljenicima i izjasni je li nekoga od njih prepoznaje svjedok čini što se od njega traži pa nakon što je pogledao okrivljenike ukazuje prstom na osobe okrivljenog Ante Gudića, zatim na Anđelka Botića te Tonča Vrkića.

Na upit branitelja okrivljenog Duića jesu li mu kazali zašto ga tuku svjedok izjavljuje: nije tu bilo razgovora osim što je bilo riječi vrijeđanju u smislu da smo ubijali Hrvatske vojnike i sl. Jednom prilikom Duić me je odveo u svoju kancelariju da me ispita pa me je tom prigodom između ostalog pitao je li Ratko Mladić ratni zločinac. Na daljnje pitanje svjedok izjavljuje kako je onom prigodom kada je oboren na prostoru BIH bio oboren još jedan avion. Nije siguran je li dan kasnije oboren još netko. U svakom slučaju cilj borbenog leta je bio da se osigura ljudstvo u okruženju kod jedne kasarne. Radilo se o borbenom djelovanju odnosno o ratnoj akciji. On je konkretno djelovao po artiljeriji sjeverno od te kasarne.

Prije toga on je borbeno djelovao i na području istočne Hercegovine kod Trebinja. Sjedište im je bilo u Mostaru.

Na pitanje je li za vrijeme njegovog boravka u Lori prijetio da bio u tom zatvoru bilo civila i po čemu je zaključio da bi se radilo o civilima svjedok navodi: znam da je bio jedan svećenik iz Duvna. On je bio civil. Osim toga bila su i ona dvojica jadnika o kojima sam ranije govorio. Veliki dio zarobljenika su bili vojni zarobljenici, a ne civili.

Na upit branitelja okrivljenog vrkića svjedok izjavljuje: o tome da se Nenad Knežević upravo tako zove saznao sam za vrijeme našeg zajedničkog boravka u istoj ćeliji u bloku C. Naime, Knežević je tu zajedno sa mnom boravio nekih 5 ili 6 sati nakon čega smo svi bili prebačeni u zatvorski krug. Ja sam prethodno već bio u bloku C kada je Knežević bio doveden. Ne mogu odgovoriti na pitanje kada je Knežević došao toga se ne sjećam. Isto tako ne sjećam se tko je još osim nas u istoj ćeliji tada bio.

Što se tiče našeg izvođenja van u zatvorski krug to je bilo negdje danju ali ne znam točno kad. Čini mi se da je bilo rano popodne. U isto vrijeme su nas izveli sve van u zatvorski krug kako iz bloka C tako i iz drugih odjeljenja. Moguće da nas je tada bilo dosta veliki broj na prostoru od nekih 30 metara sa 15 koji je omeđen visokim zidom, a iznad tog zida bila je žica. To je bio taj prostor predviđen za šetnju. Mi smo sjedili u tom krugu zatvorskome i tu ostajemo u trenutku kada Kneževića vode u zgradu. Mi smo i dalje ostali sjediti kada su se čuli pucnji. Kada me pitate kako smo došli iz bloka C u zatvorski krug mogu reći da je to bilo kroz kapiju koja se tamo nalazi, a na isti način smo bili i vraćeni. Ne sjećam se tko nas je od stražara pratio na povratku. Mislím da je jedan stražar tu ostao dok su drugi jurili Kneževića. Osim što sam Kneževića vidio iz ćelije kada sam provirio kroz prozor ja kasnije Kneževića više nisam vidio. Inače ćelija iz koje sam vidio Kneževića je ona koja je prva na ulazu u hodnik i to s desne strane. Pogledavši kroz prozor vidio sam da se ispod prozora nalazi Knežević, a pored njega stražari Gudić, Botić i Bungur koji su ga tukli. Odmah pored Kneževića bio je i Bulović koji je ležao licem prema zemlji. To je već bilo kasnije popodne ali je još uvijek bio dan. Na upit je li od ranije poznao ili vidio Bulovića svjedok izjavljuje da nije, a upitan kako onda zna da bi onda to bio Bulović i kada je to uopće saznao svjedok navodi: to sam saznao od zatvorenika Slavka Žarkovića prigodom naših susreta na krugu zatvora poslije ovih događaja. Žarković je bio na neki način njihova spremačica i znam da je tamo prao krv. On je kazao da se ova osoba zove Bulović. Sjećam se da je jedan stražar i to Doždor kasnije kazao da su ova dvojica ubijena drugima za primjer. Na daljnji upit je li ranije bio upoznat sa sadržajem optužbe koja je predmet ovog postupka te imenima i prezimenima optuženih svjedok potvrđuje da jeste te navodi kako je više puta u štampi i na TV mogao vidjeti i čuti odnosno saznati kako imena optuženih tako i sadržaj optužbe. Bilo je to „i na našim i na vašim medijima“. Par puta sam davao izjave između ostalog i u Palati pravde pa sam i tamo imao prilike saznati za ove pojedinosti. Ja sam davao izjavu za novine povodom onoga o čemu sam bio ispitivan na specijalnom sudu, a što se tiče TV-a nisam davao nikakav poseban intervju osim kada je gospodin Puhovski dolazio jednom prigodom kod mene kući. Do sada sam dao tri službene izjave pred redovnim sudom u Palati pravde i specijalnom sudu, a zadnji put tu je bio prisutan i zamjenik tužitelja premda ja ne mogu da se sjetim o kojoj osobi se radi. Na daljnji upit je li ga i Vrkić tukao svjedok potvrđuje da jeste, a na upit kojim povodom izjavljuje: povoda nije bilo ali mogu reći da je prema meni bio blaži nego prema drugima. Mislím da me je udarao samo rukom odnosno nikakvim predmetom. Ne znam na koji način je tukao druge. Par puta sam vidio da tuče druge vojnike ali ja ne mogu reći koje su to konkretne osobe.

Na upit branitelja okrivljenog Bajića kakav je bio onaj Sulejmanović zv. Sule svjedok izjavljuje: nisam siguran je li to bio Zoran ili Zlatko ali se sjećam da je bio

visok i plav. On me je također tukao. Jednom prigodom to je bilo u dežurani. Tukao me je čizmom po glavi i tukao me je više puta.

Na upit branitelja okrivljenog Banića kojom vrstom aviona je upravljao u vrijeme kada je bio oboren svjedok odgovara bio je to jastreb 21.

Na upit braniteljice okrivljenog Bungura jesu li iste osobe bile u smjeni straže onoga dana kada je došao u Loru, a kroz cijelo vrijeme njegovog boravka tj. do odlaska iz Lore svjedok izjavljuje ti ljudi su se vrtili. Bili su to isti ljudi ali su se po smjenama vrtili uglavnom ista ekipa je bila u istoj smjeni. Kada sam ja bio doveden u Loru bio sam sproveden do ćelije br. 1, a sproveo me je Livaja. U toj ćeliji koja se nalazi u bloku A u južnom dijelu zatvora bili smo tada nas dvojica. Ne bih znao reći tko me je prebacio u sjeverni dio zatvora. Sjećam se jedino što se tiče tih smjena i osoba koje su bile u zatvoru da je jedno vrijeme Duić bio odsutan pa ga je zamijenio Frane Granić. On je tu došao da bi zaveo red. Ostao je možda nekih 15 dana i otišao da bi se u zatvor ponovno vratio Tomo Duić. U to vrijeme bilo je i izmjene u stražarima.

Što se tiče onog spiska osoba u smjenama, radilo se o jednom spisku na formatu A 4 koji je visio na zidu kancelarije odmah s lijeve strane. Tu nije bilo nikakvih fotografije bilo kakvih osoba.

Što se tiče broja ćelija mislim da je u južnom dijelu bilo 8 ćelija, a u sjevernom 5 ili 6. Prije bih rekao da ih je bilo pet. Kada je Knežević počeo bježati ja sam se nalazio u krugu zatvora i sjedio negdje uz zid ali se ne mogu sjetiti gdje sam točno sjedio. Ne mogu kazati kada je i kuda Knežević bježao jer to nisam vidio to nitko nije vidio osim Žarković Slavka. Kada me pitate kada sam zadnji put vidio Kneževića mogu reći da je to bilo onda kada sam ga vidio kroz prozor ćelije, a prethodno smo skupa bili izvedeni iz ćelija u krug zatvora. Ne znam jesmo li nakon toga bili vraćeni u istu ćeliju odnosno jesam li ja bio vraćen natrag u istu ćeliju iz koje sam prethodno bio izašao. To uostalom nije ni bilo važno. Sve su bile iste. Onaj pristup kancelariji bio je slobodan obzirom na naša zaduženja koja smo imali. Primjerice znali smo prazniti pepeljare i čistiti hodnik pa je utoliko nama bio dostupan i pristup kancelariji. Na pitanje kako je saznao da je Knežević mrtav svjedok izjavljuje pa to sam saznao iz onoga što je kazao Žarković Slavko jer je on bio taj koji je čistio i prao krv na mjestu gdje je Knežević nađen. Mislim da mi je sutradan o događaju rekao da je prao tu krv. Što se tiče Bulovića ja sam tek kasnije dobio potvrdu podatka o tome da je i on ubijen. To sam praktično saznao u Palati pravde odnosno u specijalnom sudu prigodom davanja izjave 1993. god. Ranije za Bulovića sam znao samo ono što je Žarković govorio. U odnosu na čuvara Doždora mogu reći da ja nisam imao nikakve kontakte ili komunikaciju sa njim niti je on ikome ili barem meni davao imena osoba koje bi bile ubijene za primjer drugima. Sjećam se samo da je jednom prigodom kada je bio na stepenicama u zatvorskom krugu kazao da su ona dvojica ubijena kao primjer drugima. Na upit je li bio pregledan prigodom razmjene zatvorenika svjedok izjavljuje da je bio pregledan u Kerestincu.

Na pitanje branitelja okrivljenog Gudića je li ostaje pri ranijem navodu da se po povratku u zatvor našao u ćeliji bloka C koja je prva desno svjedok izjavljuje kako ostaje pri tom svom navodu.

Upitan koliko čuvara je ostalo u krugu zatvora nakon što je Knežević bio pobjegao odnosno tko ih je vraćao natrag u zatvor i što je bilo sa ostalim stražarima svjedok izjavljuje jedan od stražara nas je vratio natrag dok su ostala dvojica vodili Kneževića po priči onoga koji je to i kazao. Radi se o Slavku Žarkoviću. Što se Bulovića tiče on je ležao pored stepenica. Bilo mu je naloženo da legne tako da je on tu boravio dok su uveli Kneževića u službeni dio zatvora. Prema tome Bulović je stalno ležao na tom istom mjestu, a Kneževića su doveli pored Bulovića kada sam ih ja vidio kroz prozor. Iz onog unutarnjeg dvorišta kao i kasnije iz ćelije ja sam vidio one tri stepenice koje vode u unutrašnjost zatvora. Na traženje branitelja okrivljenog Gudića da se svjedok očituje je li iz prostorije koju je on nazvao kao oficirski WC u južnom dijelu zatvora gdje bi se zatekao čisteći tu prostoriju čuo krike i jauke iz sjevernog dijela zatvora odnosno iz bloka C onom prigodom kada bi Gudić i Botić donijeli i dali mu palicu da je očisti, a prethodno neko vrijeme bili odsutni i vratili se znojni, svjedok potvrđuje kako je to točno i kako je baš iz te prostorije oficirskog WC iz južnog dijela zatvora čuo krike i jauke iz bloka C. Na daljnji upit kada je zadnji put bio saslušan u specijalnom sudu za ratne zločine i organizirani kriminal u Beogradu svjedok izjavljuje da to ne može točno precizirati, a na upit je li tom sudu davao izjavu na iste okolnosti o kojima je ovdje danas pitan potvrđuje da jeste. Upitan daljnje je li tom zadnjom prigodom u specijalnom sudu kazao da je kroz prozor ćelije vidio tučenje Kneževića svjedok izjavljuje pa to sam svaki put kazao kada sam bio ispitivan. Na upit je li prigodom nekih od tih ispitivanja bio prisutan i neki predstavnik iz RH svjedok izjavljuje da je prigodom davanja izjave u Palati pravde bio prisutan zamjenik ŽDO-a u Splitu.

Na pitanje jeste li u svom ranijem iskazu kazali da ste bili zajedno u ćeliji sa danas pok. Kneževićem ili ste kazali da ste ga lično vidjeli kada je doveden u zatvor jer da ste tada bili u krugu svjedok izjavljuje da ne zna objasniti ove razlike u iskazima. Dozvoljava da je bilo nekih grešaka u „kucanju“ ili je to njegova lična greška u iskazu.

Jeste li u ranijem iskazu također kazali ovo što je danas ušlo u zapisnik o tome gdje je ležao danas pok. Bulović i sve drugo u svezi sa njim svjedok izjavljuje mislim da jesam.

Jeste li u toj prethodnoj izjavi govorili da ste s prozora vidjeli kako Bungur, Gudić i Botić tuku danas pok. Kneževića ili ste u toj svojoj izjavi govorili kako ste čuli kroz rešetke zvukove udarca i kako pretpostavljate da je to bio Knežević svjedok odgovara: ja sam dao izjavu da sam vidio kako tuku Bulovića, a naravno čuo sam i zvukove tih udaraca.

Jeste li ranijem iskazu jednako odgovorili da ne znate tko vas je udarao 01. 05. 1992. god. svjedok odgovara jesam, a i danas sam tako rekao.

Na upit kako zna da bi oni zvuci koji su dopirali iz druge ćelije za koje je kazao da su bili krici i jauci jednog momka iz Kragujevca, uopće zna da se to odnosilo na tog momka, svjedok izjavljuje da je to čuo od drugih. Naime, povodom toga što je čuo krikove i jauke pitao je kasnije koji je to jadnik pa mi je konkretno zatvorenik Čučak Miroslav kazao da bi se radilo o jednom momku iz Kragujevca.

Na upit je li u ranijem iskazu naveo da je netko od zarobljenika pravio mrtvačke sanduke za nekoga svjedok potvrđuje da jeste i da su konkretno Čučak Miroslav i Žarković Slavko pravili mrtvačke sanduke i to za jednog Savića kao i za onog momka Kragujevca.

Na pitanje braniteljice okrivljenog Botića može li ovdje sa punom izvjesnošću kazati da su sve njegove izjave koje je davao iste svjedok izjavljuje: sa 99 posto sigurnosti mogu reći da su iste odnosno da možda negdje igrom riječi postoji neka razlika. Nadalje izjavljuje da se ni uz najbolju volju ne može izjasniti koliko vremena je prošlo od onog trenutka kada su svi bili izvedeni u šetnju pa do trenutka bijega Kneževića. Što se tiče protoka vremena od pucnjave koja se čula pa do povratka Kneževića na mjesto gdje ga je vidio procjenjuje da bi se moglo raditi od 15 minuta. Na upit kako izgleda ona ćelija s prozora koje je vidio ono o čemu je prethodno pričao svjedok izjavljuje; to je jedna ćelija sa dva kreveta na kat pa sam ja upravo sa sprata kreveta mogao vidjeti kroz prozor one stepenice kojima se izlazi u krug zatvora i taj prostor. U tom trenutku u ćeliji je kako sam ranije kazao bio Nikola Đefi koji nije provirivao kroz prozor već je ležao na krevetu. Zadnje što je vidio kroz prozor je to da tuku Kneževića. Nije mu poznato je li netko došao po Kneževića i je li njegovo tijelo bilo odneseno. Još je tada bio dan. Tek je počimao sumrak.

Na pitanje predsjednice vijeća čime su tukli Kneževića svjedok izjavljuje: nogama, čisto nogama. Nije mu poznato čime su tukli Bulovića. Što se tiče Slavka Žarkovića siguran je da se osoba zove takvim imenom. Na pitanje znači li mu ime Vladimir Žarković svjedok na trenutak zastaje i zamišlja se pa navodi: to bi bio brat od Slavka. Sad nisam siguran. Možda sam ranije pogriješio. Zatim izjavljuje sad vidim pogriješio sam u imenu. Nije to bio Slavko nego Vladimir Žarković.

Na pitanje predsjednice vijeća je li postojala mogućnost da za vrijeme boravka u zatvoru Lora mijenja ćeliju u kojoj boravi te iz koje ćelije je izašao u krug zatvora onom prigodom kada se događao slučaj sa Kneževićem i Bulovićem, a u koju ćeliju se kasnije vratio svjedok odgovara: pa postojao je određen red u kojoj ćeliji trebamo da boravimo. Na krug zatvora je izašao iz bloka C iz ćelije prve lijevo. Ona iz koje je gledao na krug zatvora gdje su bili Knežević i Bulović je u južnom dijelu.

Nakon ovakvog kazivanja svjedoka

vijeće donosi:

r j e š e n j e

Čita se zapisnik o saslušanju svjedoka pred I Općinskim sudom u Beogradu od 22. 02. 2002. koji iskaz je svjedok dao povodom zamolnice Županijskog suda u Splitu, a sadržaj kojeg iskaza je bitno različit osobito u odnosu na događanja u svezi civila Knežević Nenada i Gojka Bulovića, nakon čega predsjednica vijeća poziva svjedoka da objasni razlike u svom kazivanju.

Svjedok zatim izjavljuje:

Nakon što je pročitao moj raniji iskaz i nakon što tražite da ja objasnim razlike u odnosu na ono što sam danas izjavio ja moram reći da ne znam u čemu je razlika. Možda jedino u tome što sam propustio reći da sam vidio kako tuku Kneževića. Na traženje predsjednice vijeća da se izjasni o rečenici u kojoj navodi da je lično vidio kad su Bulović i Knežević dovedeni u zatvor jer da je tada bio u krugu gdje su ih sprovođili Gudić, Botić i Bungur svjedok izjavljuje: meni je sam Knežević dok smo bili u bloku C pričao da su ih doveli jednim kombijem, a ja sam za vrijeme dok sam bio u krugu zatvora vidio da su Kneževića i Bulovića stražari sproveli. Mislim da su ih doveli prvo u krug i ostavili tu da sjede ili stoje nije bitno. Nakon toga su oni odvedeni. Upitan dalje kako u prethodni navod uklapa daljnji navod da je Knežević tom prilikom odgurnuo jednog stražara i počeo da bježi i da je vikao bježimo ljudi poklat će nas ustaše svjedok izjavljuje: nije to bilo tom prilikom nego istog dana ali kasnije tj. popodne. Kada tražite da objasnim daljni dio ranijeg kazivanja gdje sam najprije pogrešno izjavio da sam vidio da je Knežević pogođen izjavljujem da sam već ranije ispravio tu pogrešku i objasnio da to ipak nisam vidio. Taj trenutak nisam ni mogao vidjeti jer smo mi bili sklonjeni u zgradu ali ostajem pri tome da sam čuo ono što je tu navedeno da sam izjavio. Isto tako ja ispravljam ono što sam ranije kazao da sam vidio da je Knežević u jednom momentu odgurnuo jednog stražara i počeo da bježi. Ispravljam to. To nisam mogao vidjeti. Ja sam to ranije bio izjavio na osnovu onoga što sam zaključio pošto su Kneževića bili doveli u krug zatvora. Što se tiče daljnjeg dijela mog ranijeg iskaza ostajem pri tome osim što ranije doista nisam govorio da sam kroz prozor ćelije vidio da udaraju Kneževića i nisam govorio tko je to činio. O tome nisam bio pitan u vjerojatno zbog toga ništa o tome nisam kazao. Što se tiče ranijeg navoda da sam čuo da tuku još jedno lice odnosno Bulovića koji je bio sa Kneževićem, moram reći da sam to izjavio na temelju pretpostavke upravo zbog toga što je Bulović bio sa Kneževićem. Što se tiče navoda da su Čučak i Žarković poslije ispričali da su napravili sanduke te da sam i ja vidio te sanduke mogu pojasniti da su stvarno ova dvojica napravili sanduke i rekli su mi da su ih napravili za Bulovića i Kneževića.

Na traženje predsjednice vijeća da odgovori na zadnji upit koji se odnosi na ćeliju iz koje je bio izašao na krug zatvora i one u koju je kasnije bio vraćen nakon događaja sa Kneževićem i Bulovićem svjedok izjavljuje: ja sam doista na krug zatvora najprije izašao iz bloka C, a nakon što smo po stražarima povodom pucnjave bili vraćeni u zatvor, uveli su nas u ćeliju u južnom dijelu zbog toga što je to bilo bliže. Zato sam se našao u drugoj ćeliji u odnosu na onu u koju sam izašao.

Na dodatno traženje branitelja okrivljenog Gudića da svjedok objasni razlike u odnosu na ono što je ranije izričito na njegov upit odgovorio potpuno drugačije u vezi vraćanja u ćeliju nakon pucnjave s kruga zatvora kada je opetovano odgovorio da se vratio u prvu sobu desno u bloku C svjedok izjavljuje: kada sam govorio o ćeliji u južnom dijelu zatvora onda sam mislio pod tim da su nas samo privremeno tu bili sklonili povodom pucnjave, a nakon toga ja sam bio vraćen u onu ćeliju koja se nalazi u bloku C.

Nakon što branitelj okrivljenika Gudića predočava svjedoku da je ipak ranije izričito odgovorio na način da se očitovao kako je iz ćelije u bloku C s prozora vidio Bulovića i Kneževića ispod prozora u krugu zatvora svjedok izjavljuje: to je pogrešno

jer iz bloka C ne bih mogao vidjeti one stepenice niti mjesto gdje su se nalazili Bulović i Knežević.

Na pitanje punomoćnika oštećenog Kneževića koliko puta je ranije davao iskaz u Palati pravde i kod specijalnog suda i gdje je bio detaljniji svjedok izjavljuje da je jedanput bio dao iskaz kod specijalnog suda, a dva puta u Palati pravde i da je upravo u Palati pravde dao upravo detaljnije iskaze. Na upit je li prigodom ispitivanja kod specijalnog suda bio ovako detaljno ispitivan kao danas svjedok odgovara; ma ne izbliza tako. Na upit je li Tomo Duić bio smijenjen kada je došao Frane Granić obzirom da jespominjao da Duića nije bilo 15 dana i da je za to vrijeme na mjestu upravitelja bio Granić svjedok navodi koliko znam Duić je bio smijenjen baš povodom ovih događanja u svezi Kneževića i Bulovića. Nakon što se Duić vratio Granić je otišao i više nije bio tu u zatvoru. Što se tiče vremena u kojem su ih stražari bili vratili unutar zatvora, a nakon one pucnjave, to je bilo vrlo brzo, svega par minuta.

Na pitanje branitelja okrivljenog Vrkića što je točno, je li ono što je pročitano s ranijeg zapisnika iz kojeg se ni u jednom dijelu ne bih moglo zaključiti da je bio sa Kneževićem u istoj ćeliji ili je točno ono što je danas izjavio da su barem nekih 6 sati proveli zajedno u istoj ćeliji svjedok izjavljuje: točno je ovo što sam danas kazao. Ranije nisam o tome bio pitao i to nisam spominjao. Na dodatno pitanje zbog čega je ranije kazao da ništa nije vidio vezano za to kako tuku Kneževića dok je danas kazao da je to vidio iz ćelije prve desno u bloku C, svjedok izjavljuje da je točno da je vidio kako tuku Kneževića i to iz ćelije u južnom dijelu zatvora i to one koja se nalazi prva desno. Ranije kada je u tom smislu spominjao blok C radilo se o običnom lapsuzu. Što se tiče vremena kada bi nakon što su bili skonjeni u blok A bio vraćen u ćeliju u blok C čini mu se da je to bilo nešto kasnije iste večeri. Kada je govorio o tome da ih je u krugu zatvora bilo izvedenih zatvorenika šezdesetak onda nije mislio da bi se radilo baš o tolikom broju već dozvoljava da ih je bilo nešto manje primjerice 40 do 60. O tome kako su svi stali na tom prostoru svjedok izjavljuje pa tako, ja sam govorio u grubo o broju pa ne mogu objasniti kako je baš konkretan broj ljudi stalo na tom prostoru.

Na pitanje braniteljice okrivljenog Bungura kako izgleda Nenad Knežević prema njegovom sjećanju svjedok izjavljuje pa bio je visine možda 180 cm, svakako viši je od mene, a ja sam visok 170 cm. Ne mogu se dobro sjetiti njegovog lika pa ga ne mogu detaljnije opisati. Koliko se sjećam bio je odjeven u neku plavu trenerku. Razgovarali smo. Uglavnom on se sam pitao zbog čega je tu i zašto je zatvoren. Spominjao je kćerku koja se bavi sportom i igra u Dalme. Također je spominjao da je optužen da ima radio vezu da navodi avijaciju.

Kada me pitate koja od mojih ranijih izjava je bila cjelovitija u odnosu na drugu mogu reći da je najcjelovitija bila ona koju sam dao drugi put kod Palate pravde. Ne znam reći kada je to bilo. To je I Općinski sud u Beogradu. Nešto skraćeniju verziju dao je ranije istom sudu. Nikada nije davao neku izjavu pod šifrom nego je svaku svoju izjavu potpisao. Isto tako nikada nije davao izjavu udruzi Veritas.

Na dodatno pitanje branitelja okrivljenog Gudića koliko ljudi je uopće bilo u onoj prostoriji iz koje je gledao kroz prozor i koja je to ćelija svjedok odgovara: u toj prostoriji bio je još samo jedan čovjek, To je bio Đerfi. Radilo se o ćeliji koja je prva s

desna u južnom dijelu zatvora. Ostali zatvorenici nisu bili u ovoj ćeliji gdje smo bili nas dvojica. U tom dijelu bilo je još sedam ćelija pa su ostali zatvorenici bili raspoređeni u njima. Što se tiče Đerfija s obzirom na povredu njegove noge služio se štakama ali je i on ovom prigodom kada su svi izašli iz kruga zatvora izlazio iz dvorišta sa njima. Pri povratku pomogli su mu da se vrati pa su tako njih dvojica zajedno došli u ćeliju.

Na ponovno traženje predsjednice vijeća da se svjedok osvrne prema okrivljenicima i očituje je li nekoga od njih poznaje utvrđuje se da svjedok pokazuje na okrivljenike Tonča Vrkića, Anđelka Botića i Antu Gudića, za četvrtu osobu koja sjedi među okrivljenima tj. okrivljenog Banića izjavljuje tu osobu ne poznajem ne mogu da griješim dušu.

Na pitanje okrivljenog Botića svjedok izjavljuje: Kada sam među ostalim zatvorenicima bio na krugu šetališta i kada je Knežević otišao s tog kruga Bulović je ostao da leži na mjestu gdje sam i naveo da se nalazio. Ne mogu kazati kako je Knežević vraćen u zatvor nakon pokušaja bijega jer o tome ništa ne znam. Nisam u stanju izjasniti se koliko je otprilike bio star Knežević. Inače on je bio izveden na onu glavnu kapiju s južne strane. Kad me pitate za krevete u ćelijama mogu reći da je u onoj ćeliji gdje sam bio sa Đerfijem su bila dva kreveta na sprat, a isto tako i u onoj ćeliji gdje sam bio s Kneževićem. Na upit je li vidio nešto neobično nakon što je Knežević bio vraćen, svjedok izjavljuje: vidio sam samo Bulovića kako leži te Kneževića i vas trojicu.

Okrivljeni Botić zatim izjavljuje prigovaram iskazu svjedoka jer isti ne govori istinu, nikad ga nisam tukao niti mu davao svoju palicu da je pere, a stražari u Lori nisu imali rezervne odore kako svjedok govori da bi se presvukli. Također svjedok ne govori istinu o smještaju Nenada Kneževića. On je bio smješten u sobi koja je služila za stražare s obzirom da je bilo dosta zatvorenika. Također svjedok ne govori istinu o vraćanju Nenada Kneževića nakon bijega. Knežević je u zatvor vraćen vozilo 73. bojne koje je ušlo u krug šetališta i da je gosp. Pantić vidio bilo što vjerujem da bi vidio terensko vozilo, a istog su vratili pripadnici 73. bojne i s njima ovdje nazočni Tonči Vrkić dok sam ja zajedno sa Antom Gudićem otišao u ambulantu gdje mi se pružala pomoć zbog povreda koje sam zadobio tokom napada Kneževića na mene. Također prigovaram da u bloku C nije bilo kreveta. Također prigovaram o izjavi svjedoka o dužni boravka u zatvoru određenih čuvara jer je sudu poznato od kada do kada sam radio u Loru. U vrijeme kada je doveden svjedok ja nisam radio u Lori.

Okrivljeni Gudić izjavljuje da stavlja prigovor na iskaz svjedoka: podržavam prigovore koje je iznio Anđelko Botić i isto tako u cijelosti prigovaram na iskaz svjedoka, a posebno na onaj dio gdje isti navodi da sam ja zlostavljao njega i druge zatvorene osobe jer to nije istina. Isto tako prigovaram i na onaj dio u kojem svjedok spominje vrijeme rada pojedinih stražara uključujući mene u zatvoru Lora jer to nije istina, te je na prvom suđenju točno utvrđeno vrijeme kada sam ja radio u zatvoru kao zatvorski čuvar, a što se može vidjeti uvidom u spis.

Na traženje predsjednice vijeća da se svjedok očituje o tome je li siguran u identitet osoba, ovdje prisutnih okrivljenika za koje je kazao da su tukli Nenada Kneževića te posebno u identitet Ante Gudića za kojega je naveo da ga je zlostavljao svjedok odgovara apsolutno sam siguran.

Nakon toga traži se od svjedoka da se suoči sa okrivljenim Anđelkom Botićem i Antom Gudićem te da im u lice kaže to što je pred sudom izjavio ukoliko je to istina. Svjedok zatim ustaje, okreće se prema Anđelku Botiću i izjavljuje da se može zakleti da je ovaj čovjek tukao Kneževića. Zatim se okreće prema okrivljenom Gudiću te izjavljuje isto mogu reći i za ovog gospodina da je tukao Kneževića i mene osobno zlostavljao.

Na dodatno pitanje okrivljenog Gudića kakav status svjedok danas ima u svojoj državi svjedok odgovara ratni vojni invalid penzioner.

Na pitanje člana vijeća na kojoj visini je onaj prozor u ćeliji iz koje je gledao što se zbiva vani svjedok odgovara; prozor je na visini od oko dva metra jer nisam mogao sa poda da gledam kroz njega nego sam se morao popeti na krevet. Popeo se sa prvog kreveta na drugi kako bi se sakrio od mogućih nepoželjnih pogleda. Nadalje svjedok izjavljuje kako je kroz prozor vidio da Kneževića stražari tuku nogama i to po cijelom dijelu tijela.

Konstatira se da na ovaj odgovor reagira okrivljeni Vrkić pa izjavljuje: to nije točno.

Vidio je između ostalog i krv na mjestu gdje je Knežević ležao. To sve skupa gledao je nekih deset sekundi ne više. Ono što je nakon toga slijedilo s obzirom da je čuo još neke glasove trajalo je možda otprilike daljnjih pola sata. Što se Đerfija tiče on je sa njim u bloku C bio samo po dolasku onaj jedan jedini dan. Ne može se sjetiti kojeg datuma je točno bilo ono što se događalo na krugu zatvora vezano za Kneževića i Bulovića. Đerfi je inače imao tri prijeloma noge zbog čega je bio u gipsu te povredu kičme. Kada smo se vraćali u zatvor mi smo mu pomogli u kretanju pridržavajući ga. To sam konkretno učinio ja i još jedan zatvorenik. Kada sam govorio da mi je Žarković kazao da je čistio krv na mjestu gdje je bio Knežević mislio sam na Vladimira Žarkovića. Žarković mu nije pričao kako bi Knežević bio ubijen. O tome mu ništa nije govorio.

Na dodatno pitanje okrivljenog Gudića je li mu poznato da je pok. Knežević bio ranjeni prilikom bijega svjedok potvrđuje kako mu je to bilo poznato na temelju onoga što mu je Žarković kazao, a osim toga vidio ga je da je krvario. Govorilo se da ima tri prostrijelne rane, a netko je kasnije spominjao dvije.

Daljnijih pitanja svjedoku nema te se otpušta iz sudnice.

Vijeće donosi:

r j e š e n j e

Rasprava se prekida do sutra 27. 10. 2005. u 9 sati što stranke primaju na znanje.

Dovršeno u 15 i 50 sati.
ZAPISNIČAR:

PREDSJEDNIK VIJEĆA: